

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2015)0175

A Rana Plaza összeomlásának második évfordulója és a bangladesi fenntarthatósági megállapodás előrehaladása

Az Európai Parlament 2015. április 29-i állásfoglalása a Rana Plaza összeomlásának második évfordulójáról és a bangladesi fenntarthatósági paktum keretében elért előrelépésekről (2015/2589(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bangladesről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2014. szeptember 18-i¹, 2014. január 16-i², 2013. november 21-i³ és 2013. március 14-i⁴ állásfoglalására,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban az emberi jogokról, valamint a szociális és környezetvédelmi normákról⁵, illetve a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban a vállalati társadalmi felelősségvállalásról⁶ szóló 2010. november 25-i állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Közösség és a Bangladesi Népköztársaság között létrejött, a partnerségről és a fejlesztésről szóló együttműködési megállapodásra⁷,
- tekintettel a fenntarthatósági paktumra a munkavállalói jogok és az üzemek biztonságának folyamatos javításáról a bangladesi konfekció- és kötöttáru-iparban,
- tekintettel Federica Mogherini, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Cecilia Malmström kereskedelempolitikáért felelős biztos, Marianne Thyssen foglalkoztatásért, szociális ügyekért, munkavállalói készségekért és mobilitásért felelős biztos és Neven Mimica nemzetközi együttműködésért és fejlesztésért felelős biztos a Rana Plaza tragédia második évfordulója alkalmából tett együttes nyilatkozatára,

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0024.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0045.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0516.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0100.

⁵ HL C 99. E, 2012.4.3., 31. o.

⁶ HL C 99. E, 2012.4.3., 101. o.

⁷ HL L 118., 2001.4.27., 48. o.

- tekintettel az ENSZ társadalmi és gazdasági fejlődés előmozdítását szolgáló fenntartható fogyasztásról és termelésről szóló johannesburgi nyilatkozatára,
- tekintettel az ILO munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról szóló keretegyezményére (2006, C-187) és a munkavállalók biztonságáról és egészségvédeleméről szóló egyezményére (1981, C-155), amelyeket Banglades nem ratifikált, valamint ezek ajánlásaira (R-197); tekintettel továbbá a munkaügyi felügyeletről szóló egyezményre (1947, C-081), amelyet Banglades is aláírt, valamint az egyezmény ajánlásaira (R-164),
- tekintettel a 2013 októberében elindított, a bangladesi foglalkoztatási körülmények javítására irányuló ILO-programra (Better Work Bangladesh Programme),
- tekintettel a Bizottság vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó megújult uniós stratégiáról (2011–2014) szóló közleményére (COM(2011)0681) és a Bizottság vállalati társadalmi felelősségvállalási politikájának 2014 utáni alakításával kapcsolatos bizottsági munkáról szóló nyilvános konzultáció eredményeire,
- tekintettel a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: elszámoltatható, átlátható és felelősségteljes üzleti magatartás és fenntartható növekedés”¹ és „Vállalati társadalmi felelősségvállalás: a társadalmi érdekek előmozdítása és út a fenntartható és befogadó fellendülés felé”² című, 2013. február 6-i állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó, irányadó alapelveire, amelyek mind a kormányok, mind a vállalatok számára meghatározza az emberi jogok védelmének és tiszteletben tartásának kereteit, és amelyeket az Emberi Jogi Tanács 2011 júniusában jóváhagyott,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2014. június 26-án elfogadott határozatára, amely kormányközi munkacsoportot hoz létre, melynek feladata a transznacionális társaságok tevékenységét szabályozó, jogilag kötelező erejű, nemzetközi eszköz kidolgozása,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) alapvető munkaügyi elvekről és jogokról szóló nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ emberi jogokról, munkaügyi normákról, környezetvédelemről és a korrupció elleni küzdelemről szóló globális megállapodására,
- tekintettel a Bizottság rendeletre irányuló javaslatára a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó uniós rendszer létrehozásáról (COM(2014)0111), amelynek célja, hogy jogszabályba ültesse át az OECD útmutatását a konfliktusok által érintett vagy nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról,
- tekintettel az anyavállalatok és fővállalkozók által követendő kellő gondosságról szóló törvénytervezetre (N° 2578), amelyet Franciaország Nemzetgyűlése 2015. március 30-án első olvasatban elfogadott,

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0049.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0050.

- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel 2013. április 24-én, a Dakka melletti Szavar városában a több ruhagyártat magában foglaló, nyolcemeletes Rana Plaza épülete összedőlt, aminek több mint 1100 ember életét vesztette és mintegy 2500 embert megsebesült; mivel a Rana Plaza épületének összeomlása Banglades valaha bekövetkezett legsúlyosabb ipari katasztrófája és a legtöbb halálos áldozatot követelő, véletlenszerű szerkezeti hiba a modernkori történelemben;
- B. mivel 2012. november 24-én legalább 112 ember halt meg abban a tűzben, amely a bangladesi Dakka városának Ásulija kerületében található Tazrín gyárban ütött ki; mivel a gyárakban történt tüzesetek, épület-összeomlások és a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági problémákkal kapcsolatos más balesetek nem kizárólag a bangladesi konfekcióipari ágazatra korlátozódnak, hanem aggodalomra adnak okot az olyan fejlődő és legkevesbé fejlett országokban is, ahol erős exportorientált konfekcióipari ágazat működik, például Pakisztánban és Kambodzsában;
- C. mivel a többszörös textiltermékekről szóló megállapodás lejártát követően és a konfekcióipar nagy munkaerőigénye miatt az olyan fejlődő országok, mint Kína, Banglades, India és Vietnam globális termelőkkel váltak; mivel Banglades Kína után a világ második legnagyobb ruházati cikkek-exportőrévé nőtte ki magát, és mivel az ország ruhaiparában a világ egyik legalacsonyabb bérét fizetik, és a textilipari ágazat az ország exportjának közel 85%-át adja; mivel a ruházati cikkek 60%-át az EU-ba szállítják, amely Banglades legnagyobb exportpiaca;
- D. mivel a bangladesi konfekcióipar mintegy 4 millió embert foglalkoztat, és közvetetten 40 millió ember, azaz a bangladesi népesség egynegyedének megélhetését segíti; mivel a konfekcióipar jelentős mértékben hozzájárult a szegénység csökkentéséhez; mivel Banglades hatalmas lépéseket tett a társadalomban fennálló, nemek közötti különbségek csökkentésére, miután sikeresen teljesítette a nemek közötti egyenlőségről 3. sz. ENSZ millenniumi fejlesztési célt, és mivel a konfekcióipar ehhez való hozzájárulása igen jelentős volt, mert az ágazatban foglalkoztatott 4 millió dolgozóból 3,2 millió nő; mivel a nők foglalkoztatása sok esetben hozzájárult szerepvállalásuk növekedéséhez;
- E. mivel a konfekcióipar újjászervezése az integrált értéklánc modellje szerint oda vezetett, hogy a megrendeléseket csak a termelékenység javításával és a termelési költségek további csökkentésével lehetett biztosítani, aminek következtében Banglades és a többi fejlődő ország munkaereje különösen sérülékeny helyzetbe került; mivel Kambodzsában és Sri Lankán, amelyek gazdasága erősen függ a konfekcióipartól, a termelőegységek és a foglalkoztatottak számának gyors megugrása ellenére, az ágazatban csökkentek a bérek; mivel a Rana Plazában történt tragédia nyomán Bangladesben a minimálbér jelentős mértékben nőtt, jóllehet továbbra sem éri el a munkavállalók alapszükségleteinek fedezéséhez szükséges megfelelő szintet;
- F. mivel számos jelentés szerint a 2006 és 2013 eleje közötti időszakban több mint 600 ruhagyári munkás halt meg Bangladesben gyárakban keletkezett tüzekben, míg az emberi jogi szervezetek jelentései szerint a gyártulajdonosok és a vezetés tagjai közül senkit nem állítottak bíróság elé;

- G. mivel a Rana Plaza komplexum összeomlott épületének megépítésére jogszerűtlenül került sor, és az épület nem felelt meg a biztonsági előírásoknak; mivel a katasztrófát követően Bangladesben jelentős biztonsági problémák miatt 32 gyárat végleg, 26 gyárat pedig részlegesen bezártak; mivel továbbra is számos olyan gyár van, amelynek még a törvény által előírt szintre kell javítania normáit; mivel az ILO támogatja a bangladesi kormány kezdeményezését, mintegy 1800 – közül sok kereskedelmi vagy lakóépületből átalakított – ruhagyár ellenőrzését szerkezeti, tűz- és elektromos biztonság szempontjából;
- H. mivel 2013. április 24-én a bangladesi kormány, a helyi ruhagyártók és nemzetközi ruhaipari cégek, a helyi és nemzetközi szakszervezetek és nemzetközi NGO-k képviselői aláírták a Rana Plazában bekövetkezett baleset áldozatai és családtagjaik részére történő kifizetésekkel kapcsolatos gyakorlati eljárásokról szóló egyetértési megállapodást (kártérítési alap); mivel az összes igény teljesítésére meghatározott összeget 30 millió USD-ben állapították meg; mivel a tragédia második évfordulójáig az adományozói vagyongazdálkodási alapba önkéntes vállalati adományokból befolyt összeg csak 27 millió USD-t tett ki, ami a szükséges összegnél 3 millió USD-ral kevesebb;
- I. mivel a pénzügyi kártérítés alapvető anyagi segítségnyújtás, és ha az alap alulfinanszírozott marad, nem lesz majd lehetőség a hosszú távú orvosi ellátást igénylő áldozatok orvosi költségeinek kifizetésére; mivel az Európai Parlament sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy az adományozói vagyongazdálkodási alap révén történő önkéntes kártérítési megállapodás nem érte el a célját, és megjegyezte, hogy egy kötelező érvényű mechanizmus előnyösebb volna a túlélők és az áldozatok családjai számára;
- J. mivel a Rana Plazában történt tragédia hatására, valamint a nyilvános felháborodást és az Európai Parlament cselekvésre való felhívását követően az Unió a bangladesi kormánnyal és az ILO-val együtt 2013. július 8-án létrehozta a bangladesi konfekció- és kötöttáru-iparban érvényesülő munkavállalói jogok és az üzemek biztonságának folyamatos javításáról szóló paktumot (fenntarthatósági paktum), amelynek értelmében Banglades kötelezettséget vállalt, hogy intézkedéseket hozzon az ország konfekcióiparában érvényesülő munkaügyi normák és munkakörülmények javítására;
- K. mivel Bangladesben a balesetet megelőzően csak 92 munkaügyi ellenőr ellenőrizte az ország hozzávetőlegesen 5000 konfekcióipari gyárat és más ipari létesítményét; mivel a bangladesi kormány elkötelezte magát, hogy 2013 végére további 200 ellenőrt vesz fel;
- L. mivel a paktum első felülvizsgálata, amelyre 2014 októberében került sor, megállapította, hogy bár történtek megfelelő előrelépések, a bangladesi kormánynak további fontos lépéseket kell tennie, konkrétan tekintettel a munkajogi szabályozás javítására és végrehajtására, a munkavállalói jogok javítására az exportfeldolgozó övezetekben, valamint több munkaügyi ellenőr felvételére; mivel a paktum második felülvizsgálatára 2015 őszén kerül majd sor;
- M. mivel a bangladesi munkajogi törvényt 2013 júliusában módosították; mivel a törvény bevezetett ugyan bizonyos pozitív reformokat, például a munkahelyi egészség és biztonság területén, továbbra is jelentősen elmarad a nemzetközi

normáktól az egyesülési szabadságot és a kollektív tárgyalást illetően, amint azt az ILO szakértői bizottságának a 87. és a 98. számú ILO-egyezményre vonatkozó észrevételei is kiemelték, ideértve a képviselők teljesen szabadon való megválasztásához való jogra vonatkozó korlátozásokat, a sztrájkhoz való jog számos korlátozását és a szakszervezetek bejegyzésének törlésére vonatkozó széles körű adminisztratív jogokat, és mivel a kormány többször is kijelentette, hogy nem áll szándékában további módosításokat fontolóra venni;

- N. mivel 2013. május 13-án ruházati vállalatok, globális és helyi szakszervezetek, nem kormányzati szervezetek és munkavállalói jogi csoportok aláírták a bangladesi tűz- és épületbiztonsági megállapodást, amely jogilag kötelező érvényű, és 2013. július 9-én 26, főként észak-amerikai márka részvételével, ám szakszervezeti jelenlég nélkül, létrehozták a Bangladesi Munkavállalók Biztonságáért Szövetséget; mivel ez idáig 175 divat- és kiskereskedelmi márka csatlakozott a megállapodáshoz; mivel a megállapodás és a szövetség tagjai elvégezték 1904 exportra termelő gyár ellenőrzését;
- O. mivel a bangladesi kormány még nem fogadta el a munkajogi törvény végrehajtási szabályait annak ellenére, hogy erre többször ígéretet tett, a legutóbb azt állítva, hogy a szabályok 2015 nyarára elfogadásra kerülnek; mivel a törvény végrehajtása szükséges feltétele a foglalkoztatási körülmények javítására irányuló ILO-programban (Better Work Programme) való részvételnek és a megállapodás keretében megvalósuló képzési program működésének;
- P. mivel a bangladesi konfekcióiparban alkalmazott munkaerő 10%-a dolgozik az exportfeldolgozó övezetekben; mivel bár a kormány 2014 júliusában az exportfeldolgozó övezetekre vonatkozó új munkaügyi törvényt fogadott el, az itt dolgozó munkavállalóknak nem biztosít a Bangladesben máshol dolgozókat megillető jogoknak megfelelő jogokat; mivel bár a sztrájktilalom 2014. január 1-jével hatályát veszítette, a munkavállalói jóléti egyesületek nem rendelkeznek a szakszervezetekkel összehasonlítható jogokkal és kiváltságokkal;
- Q. mivel 2013 eleje óta a ruhaiparban hozzávetőlegesen 300 új szakszervezetet jegyeztek be; mivel 2014-ben 66 kérelmet utasítottak el, ami az összes benyújtott kérelem 26%-a; mivel a szakszervezet-ellenes megkülönböztetés továbbra is igen súlyos és gyorsan fokozódó probléma; mivel a szakszervezetek arról számolnak be, hogy a bangladesi kormány tevőlegesen megakadályozza, hogy azok a munkavállalók és munkáltatók, akik a megállapodás előírásának megfelelően létre akarják hozni saját biztonsági bizottságaikat, ezt megtehessek;
- R. mivel az átláthatósági mutató szerint Banglades 177 ország közül a 136. helyen áll, és mivel a korrupció széles körben elterjedt a ruházati ágazat globális ellátási láncán belül, és benne mind a politikai vezetés, mind a helyi és multinacionális vállalatok részt vesznek;
- S. mivel a Worker Rights Consortium szerint, ha a Bangladesben működő 5000 ruhagyár öt éven belül a nyugati biztonsági előírásoknak megfelelne, ez 10 centnél kisebb mértékben növelné annak a 7 milliárd darab ruházati cikknek a gyártelepi árát, amelyet Banglades a nyugati márkák számára évente előállít; mivel nincs arra utaló jel, hogy a ruházati és textiltermékek ára az elmúlt két év során emelkedett volna;

- T. mivel a konfekcióipart elsősorban kiskereskedői láncok, márkás ruhagyártók és eladók dominálják, amelyek ellenőrzésük alatt tartják a globális termelési hálózatokat és közvetlenül serkentik az ellátási spekulációkat; mivel a ruházati és textiltermékek előállítóinak a globalizált iparban gyakran nincs más választásuk, minthogy elfogadják az alacsonyabb árakat, növeljék a minőségi normákat, lerövidítsék a szállítási határidőket, csökkentsék a minimális mennyiségeket és a lehető legtöbb kockázatot vállalják; mivel az átláthatóságot és a nyomonkövethetőséget illetően súlyos hiányosságok jellemzik a globális ellátási láncot; mivel a 2016. évi ILO-konferencia napirendjén kiemelt témaként szerepel a méltányos munka a globális ellátási láncokban;
- U. mivel a katasztrófát követően a korábbiakban nem tapasztalt mértékű igény jelentkezett az európai fogyasztók részéről a tekintetben, hogy jobb tájékoztatást kapjanak arról, hogy honnan származnak a termékek, és hogy azokat milyen körülmények között állítják elő; mivel az európai polgárok számtalan petíciót nyújtottak be és kampányokat szerveztek a nemzetközi ruhaipari márkák nagyobb elszámoltathatósága és annak biztosítása érdekében, hogy ruházati cikkeiket etikus módon állítsák elő;
- V. mivel a legkevésbé fejlett országok egyikeként Banglades minden termékével vám- és kvótamentesen juthat az EU piacára a „fegyver kivételével mindent” (EBA) kezdeményezés keretében, és erre a piacra irányul a bangladesi export 55%-a, nagyrészt ruházati és textiltermékek formájában, és ezért köteles biztosítani számos, az emberi jogokhoz és a munkavállalói jogokhoz kapcsolódó alapvető ENSZ–ILO-egyezmény hatékony végrehajtását;
1. megemlékezik az áldozatokról a Rana Plazában történt tragédia második évfordulója alkalmából, amely tragédia minden idők egyik legpusztítóbb ipari katasztrófája volt; ismételten részvétét fejezi ki az áldozatok családjának, valamint a tragédiában megsebesülteknek vagy munkaképtelenné válóknak; hangsúlyozza, hogy ezek a halálesetek jobb munkahelyi biztonsági rendszerekkel elkerülhetőek lettek volna;
 2. emlékeztet arra, hogy a Rana Plaza koordinációs bizottság létrehozta a Rana Plaza adományozói vagyongazdálkodási alapot, hogy önkéntes adományokat gyűjtjön vállalatoktól a tragédia áldozatainak és családtagjaiknak fizetendő kártérítésre; sajnálatát fejezi ki, hogy a 30 millió USD teljes kártérítésből 2015 áprilisában még mindig hiányzott 3 millió USD, és sürgeti a Rana Plazában gyártató vagy Bangladdal szoros kapcsolatban álló összes márkát, valamint a bangladesi kormányt és a Bangladesi Ruhagyártók és Exportőrök Szövetségét (BGMEA) annak biztosítására, hogy mielőbb teljesítsék a megállapodások szerint járó kártérítéseket;
 3. kifogásolja, hogy a gyáregyüttessel kapcsolatban álló olyan vállalatok egyharmada, mint az Adler Modemarkte, Ascena Retail, Carrefour, Grabalok, J.C. Penney, Manifattura Corona, NKD, PWT vagy YesZee még nem fizetett be az adományozói vagyongazdálkodási alapba; mélyszégyenül sajnálja, hogy több hónapos patthelyzet után a Benetton csak most jelentette be, hogy 1,1 millió dollárral hozzájárul a Rana Plaza adományozói vagyongazdálkodási alaphoz, annak ellenére, hogy fizetőképessége és a Rana Plazában való érintettségének mértéke alapján indokolt hozzájárulása a becslések szerint ennél jóval nagyobb; hasonlóképpen sajnálja, hogy a Rana Plazához kapcsolódó valamennyi márkát elégtelen mértékű adományokat ajánlott fel, és így nem nőttek fel az áldozatok iránti felelősségükhöz, ilyen például a Mango, a

Matalan, vagy az Inditex – amely nem volt hajlandó közzétenni adománya összegét – , illetve a Walmart és a The Children’s Place, amelyek csak minimális összegű hozzájárulást fizettek be;

4. megállapítja, hogy a Tazrín gyári tüzeset utáni kártérítésről jelenleg is folynak a tárgyalások a Rana Plazára vonatkozó megállapodással azonos alapokon, és rendkívül sajnálatosnak tartja a jelenlegi késedelmet, és kéri, hogy a kártérítést kellő időben fizessék ki;
5. üdvözli az állandó nemzeti munkahelyi balesetbiztosítási rendszer kialakítására irányuló lépéseket, és arra ösztönzi a bangladesi kormányt, hogy tartson ki a nemzeti háromoldalú cselekvési terv keretében vállalt kötelezettsége mellett; kéri az Európai Bizottságot, hogy támogassa az efféle törekvéseket, ám leszögezi, hogy jóllehet a kártérítés fizetésére tett jelenlegi erőfeszítések kiemelkedőek, ez azonban a továbbiakban akadályozni fogja az előrelépést e téren;
6. felszólítja a Bizottságot, az uniós tagállamok kormányait és másokat, hogy vizsgálják meg, hogyan lehetne a kötelező keretet javítani annak biztosítása érdekében, hogy a jóvátételhez és kártérítéshez rászorultság és felelősségvállalás alapján lehessen hozzáférni, ne pedig az alapján, hogy a kampánycsoportoknak mennyire sikerül a kipellengérezés vagy a vállalatok önkéntes erőfeszítései alapján;
7. üdvözli a paktum elindítására irányuló, EU vezette kezdeményezést, amely biztosítani kívánja a jobb munkahelyi egészségvédelmet és biztonságot, jobb munkakörülményeket és a munkavállalói jogok tiszteletben tartását, valamint a felelősségteljes üzleti magatartás előmozdítását a bangladesi konfekcióiparban;
8. tudomásul veszi a paktum 2014. októberi felülvizsgálatának lezárását, amely a bangladesi hatóságok által elért kedvező előrelépésekről számol be, és elismeri, hogy a paktum hozzájárult az egészségügy és biztonság javításához a gyárakban, illetve a munkakörülmények javításához a konfekcióiparban; sürgeti azonban a bangladesi kormányt, hogy elsődleges prioritásként erősítse meg szerepvállalását a paktumban szereplő valamennyi kötelezettségvállalás aktív végrehajtására irányulóan; bízik abban, hogy az összes munkaügyi és biztonsági kérdésben jelentős előrelépéseket lehet elérni a fenntarthatósági paktum 2015 őszére várható második felülvizsgálatáig, különösen a munkavállalói jogok tiszteletben tartását, a munkaügyi ellenőrzéseket, a méltányos béreket, az épületek szerkezeti integritását és a munkahelyi egészséget és biztonságot, valamint a felelősségteljes üzleti magatartást illetően;
9. tudomásul veszi a munkaügyi törvények módosításával Banglades által tett lépéseket a Rana Plaza-beli tragédiát követően, amely révén tovább erősödnek az alapvető jogok a munkahelyi egészségvédelem, a biztonság és a munkajogok terén; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a munkavállalók egyesülési szabadságát korlátozó számos akadállyal nem foglalkoztak és e törvénykönyv továbbra is messze áll attól, hogy megfeleljen az alapvető ILO-egyezményeknek;
10. a paktumban vállalt kötelezettségekkel összhangban sürgeti a bangladesi kormányt és parlamentet, hogy kiemelt fontosságú ügyként kezelve fogadja el a munka törvénykönyvének hatékony végrehajtásához szükséges szabályokat, a Háromoldalú Egyeztető Tanáccsal (TCC) folytatott teljes körű konzultációt követően és külön

figyelembe véve az egyesülési szabadságról és a kollektív tárgyalásról szóló 87. és 98. számú ILO-egyezményeket;

11. aggodalommal tölti el az exportfeldolgozó övezetekben tapasztalható helyzet, ahol a szakszervezetek továbbra is be vannak tiltva, és a munkakörülmények és az egészségügyi és biztonsági feltételek rosszak, és hangsúlyozza, hogy az exportfeldolgozó övezetekben dolgozók számára ugyanazokat az alapvető szabadságokat és biztonsági normákat kell biztosítani, mint az ország többi részén dolgozó munkavállalók számára; rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy az exportfeldolgozó övezetekre vonatkozóan javasolt munka törvénykönyve továbbra is megtiltja a munkavállalóknak a szakszervezetek alakítását az exportfeldolgozó övezetekben, és rámutat, hogy a munkavállalói jóléti egyesületek nem rendelkeznek semmilyen, a szakszervezetekkel összehasonlítható jogokkal és kiváltságokkal; sürgeti a bangladesi kormányt, hogy haladéktalanul és teljes mértékben terjessze ki a munka törvénykönyvét az exportfeldolgozó övezetekre is;
12. üdvözli a konfekcióiparban dolgozó munkavállalók minimálbérének 77%-os, havi 35 euróról 62 euróra történő emelését, és egyetemesebb és konkrétabb végrehajtást szorgalmaz; megjegyzi azonban, hogy a gyakorlatban a ruházati iparban fizetett minimálbér még mindig nem elegendő a munkavállalók alapvető szükségleteinek fedezésére és ehhez azt legalább 104 euróra kell emelni, felszólítja továbbá a bangladesi kormányt, hogy a szakszervezetekkel és a munkáltatókkal teljes körű konzultációt folytatva állapítsa meg a létminimum bért; sürgeti továbbá a kormányt annak biztosítására, hogy a ruhagyárak ténylegesen ki is fizessék az esedékes béreket;
13. üdvözli, hogy 2013 eleje óta körülbelül 300 új ruhaipari szakszervezet bejegyzésére került sor, ami megkétszerezi jelenlétüket a ruhaiparban, ugyanakkor aggasztónak tartja, hogy 2014-ben és 2015-ben a bejegyzési folyamat lelassult; sürgeti a bangladesi hatóságokat, hogy kövessék a kezdeti pozitív tendenciát annak érdekében, hogy teljesüljön a konfekcióiparban foglalkoztatott 4 millió munkavállaló megfelelő képviselővel kapcsolatos célkitűzés;
14. mélyszéles aggodalmát fejezi ki az azzal kapcsolatos hírek miatt, hogy az újonnan alakult szakszervezetek hátrányos megkülönböztetés, elbocsátások és megtorlás áldozataivá váltak; felháborítónak tartja a Bangladesben széles körben elterjedt szakszervezet-ellenes megkülönböztetést, amelyet a munkavállalók képviselőivel szembeni jól dokumentált fenyegetések, zaklatások és fizikai erőszak – köztük Áminul Iszlám szakszervezeti vezető meggyilkolása – támaszt alá; sürgeti a bangladesi kormányt, hogy hatékonyan lépjen fel a tisztességtelen munkahelyi gyakorlatok ellen a bűncselekmények megelőzésére, kivizsgálására és a vádemelésre irányuló szükséges intézkedések célszerű és átlátható módon történő végrehajtásával a büntetlenség megszüntetése és Áminul Iszlám gyilkosainak bíróság elé állítása érdekében; meggyőződése, hogy a szakszervezet-ellenes megkülönböztetés csökkentésének a megfelelő képzés és tudatosítás a hathatós módja;
15. úgy véli, hogy a demokratikus szakszervezeti struktúrák megléte fontos szerepet játszik a jobb egészségügyi és biztonsági normákat illetően, például fontos a munkavállalók vezette biztonsági bizottságok folyamatos fejlesztése valamennyi gyárban; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy a szakszervezetek eljussanak a gyárakba, hogy ott képzést nyújthassanak a munkavállalóknak arról,

miként védhetik meg jogaikat és biztonságukat, többek között ahhoz való jogukat, hogy a nem biztonságos munkát visszautasíthatják;

16. örömmel veszi tudomásul egyrészt, hogy a kormány kötelezettséget vállalt egyrészt a Gyárak és Létesítmények Főfelügyeleti Osztályának (DIFE) újjászervezésére, amelyen végül várhatóan 993 fős személyzet és 23 körzeti tisztviselő dolgozik majd, másrészt az ellenőrzési szolgálatok 2014. januári fejlesztését, továbbá nemzeti egészségügyi és biztonsági politika, valamint valamennyi gyárban egységes egészségügyi és biztonsági ellenőrzési normák elfogadását; felszólítja a Bizottságot és a nemzetközi partnereket, hogy a DIFE fejlesztéséhez biztosítsanak technikai segítségnyújtást és a bevált gyakorlatok cseréjét; sürgeti a bangladesi kormányt, hogy tartsa be a munkaügyi ellenőrzésekkel kapcsolatos kötelezettségvállalásait és tartsa tiszteletben a 81. sz. ILO-egyezményt; üdvözli a biztonsági szabványokat nem megfelelő gyárak bezárása;
17. továbbra is aggasztónak tartja a Bangladesben széles körben elterjedt, az egészségügyi és biztonsági ellenőrök és a gyártulajdonosok közötti helyi korrupcióról szóló állításokat, és felszólít e gyakorlat elleni küzdelem megerősítésére;
18. tudatában van az ellenőrök felvétele terén szükséges előrelépésekkel kapcsolatos nehézségekkel, tekintettel arra, hogy a munkavégzés megkezdése előtt a munkavállalók egységes szabvány és összehangolt működési eljárások szerinti megfelelő képzése szükséges; sajnálja azonban, hogy a 2013 végéig 200 ellenőr felvételére irányuló cél még nem teljesült, mivel a jelenleg felvettek száma 173, és hangsúlyozza, hogy ez a 200 ellenőr messze nem éri el a négymillió munkavállalót foglalkoztató iparág ellenőrzéséhez szükséges szintet;
19. üdvözli, hogy a megállapodás és a szövetség tagjai elvégezték a hatáskörükbe tartozó valamennyi gyár ellenőrzését, és több mint 400 kiigazító cselekvési tervet véglegesítettek; sürgeti a bangladesi kormányt, hogy egészítse ki ezen intézkedéseket azzal, hogy hamarosan elvégzi a saját hatáskörébe tartozó gyárak ellenőrzését, és elfogadja a megfelelő korrekciós intézkedéseket; támogatja az ILO ennek biztosítására irányuló jelentős munkáját; üdvözli azon gyártók törekvéseit, amelyek javítani szeretnék a normákat és felszólítja az összes érdekelt felet, hogy gondoskodjon a kiigazító cselekvési tervek megfelelő végrehajtásáról;
20. üdvözli, hogy a megállapodást vagy a szövetséget a Bangladesből származó konfekciótermékeket forgalmazó több mint 250 divat- és kiskereskedelmi márka írta alá annak érdekében, hogy összehangolják a nekik szállító bangladesi gyárak biztonságának javítására irányuló erőfeszítéseiket; ezzel összefüggésben bátorítja a többi vállalatot, köztük a kkv-kat, hogy csatlakozzanak a megállapodáshoz; hangsúlyozza, hogy a megállapodás eredményes végrehajtása érdekében az összes érdekelt fél tényleges részvételére szükség van, és bátorítja őket, hogy ezt más magas kockázatú országokban is ismételjék meg;
21. ösztönzi a megállapodás és a szövetség részvevőit, hogy erősítsék meg együttműködésüket, továbbá hogy a munka megkétszerezésének és az eltérő normák elkerülésének érdekében rendszeresen osszák meg egymással a gyárellenőrzésekről készült jelentéseket; sürgeti a szövetséget, hogy bengáli nyelven és az interneten is

tegye közzé jelentéseit, amelyek tartalmazzanak képeket is annak érdekében, hogy mindenki számára elérhetőek legyenek az országban;

22. úgy véli, hogy a globális kiskereskedők és a márkák gyártói a jelenlegi termelési szerkezetben komoly felelősséget viselnek azért, hogy megnehezítik a termelő országokban a munkakörülmények és a bérek javítását; meggyőződése, hogy igazságosabb piaci struktúrát és társadalmi viszonyokat lehetne kialakítani, ha ezek a vállalatok az ellátási lánc egészében teljes mértékben tiszteletben tartanák az ILO alapvető munkaügyi normáit, végrehajtanák a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó, nemzetközileg elismert normákat, különös tekintettel az OECD nemrégiben frissített, a multinacionális vállalkozásoknak szóló iránymutatásaira, az ENSZ Globális Megállapodásának tíz alapelveire, a vállalatok társadalmi felelősségvállalásával kapcsolatos iránymutatásokat tartalmazó ISO 26000 szabványra, az ILO által kiadott, a multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló háromoldalú nyilatkozatra, valamint az üzleti és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvekre; üdvözli a Bizottságnak a ruházati ágazat ellátási láncán belüli felelős gazdálkodásra vonatkozó kiemelt kezdeményezését, figyelembe véve az olyan nemzeti kezdeményezéseket, mint amilyeneket Németország, Hollandia, Dánia és Franciaország indított, és meggyőződése, hogy az Unió képes és köteles vezető szerepet vállalni az ellátási lánc felelősségteljes irányításában;
23. meggyőződése, hogy a ruhaiparban gyakran az információhoz való hozzáférés képezi a legjelentősebb akadályt az emberi jogok globális ellátási láncban előforduló megsértésének orvoslása előtt, és hogy olyan kötelező jelentéstételi rendszerre lenne szükség, amely egy konkrét termék értékláncán belül az összes szereplőt összekapcsolja, a gyártás helyétől a kiskereskedőig; úgy véli, hogy új uniós jogszabályokra – többek között a nyomkövethetőség és átláthatóság biztosítására vonatkozó intézkedésekre – van szükség annak érdekében, hogy a gyártást harmadik országokba kiszervező uniós vállalatok jogi kötelezettségévé váljon kellő gondosságot tanúsítani, összhangban az ENSZ üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó, irányadó alapelveivel;
24. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az EU által aláírt minden kétoldalú kereskedelmi és beruházási megállapodásba iktasson be a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó kötelező és végrehajtható záradékot, amely a vállalati társadalmi felelősségvállalás nemzetközi szinten meghatározott elveinek betartására kötelezné az európai beruházókat, beleértve az OECD-irányelvek 2010-es aktualizálását is, valamint az ENSZ, az ILO és az EU által meghatározott előírásokat; határozottan kéri, hogy a harmadik országokkal kötendő jövőbeli uniós kereskedelmi megállapodásokban a méltányos munka program részeként a munkahelyi biztonság és egészség kapjon nagyobb hangsúlyt, és hogy az Unió nyújtson technikai támogatást e rendelkezések végrehajtásához annak érdekében, hogy ne képezzenek kereskedelmi akadályt;
25. elismeri, hogy a ruházati ágazatban a foglalkoztatás szegény, vidéki nők millióinak nyújtott segítséget Bangladesben és máshol, hogy megszabaduljanak a nélkülözéstől és attól, hogy eltartásuk a férfiaktól függjön; megjegyzi, hogy a szakszervezetekkel nem rendelkező munkaerő a fejlődő országok konfekcióiparában lényegében képzetlen munkavállalókból és nőkből áll; elismeri, hogy a munkavállalók jogainak és védelmének előmozdítása létfontosságú a nők társadalmi szerepvállalásának

növelése szempontjából, és hangsúlyozza, hogy növelni kell a nők képviseletét a szakszervezetekben, köztük a Bangladesben újonnan alakult szakszervezetekben, és üdvözli a paktumot, amely elismeri a nők szerepvállalásának fontosságát a munkaügyi normák javítása terén;

26. megjegyzi, hogy a „fegyver kivételével mindent” elnevezésű kezdeményezés fontos szerepet játszik a bangladesi gazdaság fejlődésében és hozzájárult milliók, különösen a nők anyagi körülményeinek javulásához; meggyőződése azonban, hogy az emberi és munkajogok területén érvényesülő hatékony feltételrendszer hiányában fennáll annak a kockázata, hogy a „fegyver kivételével mindent” kezdeményezés és az általános vámkedvezmény-rendszer csak ront az munkavállalók védelmére vonatkozó alacsony szintű normákon, és ellehetetleníti a méltányos munkát; sürgeti a Bizottságot annak megállapítására, hogy Banglades tiszteletben tartja-e az általános vámkedvezmény-rendszerben előírt emberi jogi, munkaügyi és környezetvédelmi egyezményeket, és számoljon be erről a Parlamentnek; hangsúlyozza, hogy a szociális és munkaügyi normák terén megfelelő előrelépést felmutató országokat termékeik teljes körű piacra jutásának megőrzésével kellene jutalmazni;
27. sürgeti Federica Mogherini alelnököt/főképviseletet és Cecilia Malmström biztosasszonyt, hogy a Bangladesdel a folyamatos preferenciális kereskedelmi rendszerről folytatott megbeszélések témái között továbbra is szerepeltessék a az ILO alapvető normáinak ratifikálását, az egészségügyi és biztonsági ellenőrzéseket és a gyülekezés szabadságának kérdését;
28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, az Európai Unió emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, Banglades kormányának és parlamentjének, valamint az ILO főigazgatójának.